ACATISTUL BUNEIVESTIRI

a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria

După obisnuitul început (vezi Acatistul Mântuitorului), La Doamne, strigat-am... se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ţie şi zicând: Bucură-te pământul cel nesemănat; bucură-te rugul cel nears; bucură-te adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te podul care ne treci pe noi la ceruri şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te dezlegarea blestemului; bucură-te chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăti mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, şi cum vesteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine şi se va sălăşlui în pântecele meu? Şi cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă amăgi cu înşelăciune, că n-am cunoscut dulceaţă, de nuntă nu m-am împărtăşit, deci prunc cum voi naşte?

Dumnezeu unde voieşte se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se lucrează cele ce sânt mai presus de om. Crede cuvintelor mele cele adevărate, Ceea ce eşti cu totul sfântă şi fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău, şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua din mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă... şi acum..., glasul al 2-lea:

Taina cea din veac se descoperă astăzi şi Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura şi să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei şi-i aduce bucurie în locul întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

La Stihoavna se cântă stihirile acestea, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...,

Din crugurile cereşti zburând Gavriil în Nazaret, a stat înaintea Fecioarei Maria, strigând către dânsa: Bucură-te că ai să zămisleşti Fiu, pe Cel mai demult decât Adam, pe Făcătorul veacurilor şi Izbăvitorul celor ce-ţi strigă ţie: Bucură-te, Curată.

Stih: Ascultă fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău, şi casa părintelui tău.

Gavriil, aducând veste bună din cer Fecioarei, a strigat: Bucură-te, că ai să zămisleşti în pântecele tău pe Cel ce va încăpea în tine, dar în toate este neîncăput; şi ai să te arăţi Născătoare Celui ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de luceafăr.

Stih: Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.

Cuvântul, Cel ce este împreună veşnic cu Tatăl cel fără de început, nedespărţindu-Se de Cel de sus, acum a venit la cei de jos, pentru preamarea Sa milostivire, făcându-i-se milă de alunecarea noastră şi luând sărăcia lui Adam, S-a închipuit în cel străin.

Stih: Tot pămîntul să se închine Ţie şi să cânte Ţie.

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, care este din Tatăl din veci şi din Maică sub vremi, arătându-Se lumii, chipul robului primeşte şi Se face trup, neosebindu-Se de Dumnezeire, şi zideşte pe Adam în pântecele aceleia, care L-a zămislit pe Dânsul fără de sământă.

Slavă... Şi acum..., glasul al 2-lea:

Astăzi binevesteşte Gavriil celei pline de har: Bucură-te, Maică, Ceea ce eşti fecioară şi nu ştii de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici nu te spăimânta, că arhanghel sânt. Şarpele a înşelat pe Eva oarecând, iar eu acum binevestesc ţie bucurie: Vei rămîne fecioară, dar vei naşte pe Domnul, Preacurată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... Apoi se cântă de trei ori, pe glasul al 8-lea: Dumnezeu este Domnul... şi tot de 3 ori, troparul acesta:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştiinţă cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat, cu pogorârea, cerurile, încape fără schimbare, tot, întru tine; pe Care şi văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a strigat ţie: Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum..., Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule..., apoi:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Facere a lui Iosif.

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Pripeală: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele arhanghel, Curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti locaşul bucuriei, prin care se strică blestemul strămoaşei.

Bucură-te Fecioară, Maică dumnezeiască, îndreptarea lui Adam și omorârea iadului; bucură-te cămara Împăratului tuturor, cea cu totul fără de prihană; bucură-te scaunul cel de foc al Aceluia ce este atotțiitor.

Slavă...

Bucură-te floarea cea neveştejită, singura care ai crescut mărul cel cu miros bun; bucură-te ceea ce ai născut mirosul cel bun al Împăratului tuturor; bucură-te cea prin care a venit mântuirea lumii, ceea ce nu știi de nuntă.

Și acum...

Bucură-te comoara curăției, prin care ne-am sculat din căderea noastră; bucură-te Stăpână, ceea ce ești crin cu dulce miros, care umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun și mirul cel de mult preț.

Cîntarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i, și întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor maririi învrednicește-i. Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o țarină nearată, bucură-te; bucură-te masa cea însuflețită, întru care a încăput pâinea vieții; bucură-te Stăpână, izvorul cel neîmpuținat al apei vieții. Bucură-te ceea ce ai născut credincioșilor pe Cel fără prihană; bucură-te Mieluşeaua, care ai născut pe Mielul lui Dumnezeu, Cel ce a ridicat păcatele a toată lumea; bucură-te curățitoare caldă.

Slavă...

Bucură-te luceafărul dimineții cel prealuminat, care singură ai purtat pe soarele Hristos; bucură-te ceea ce ești locasul Luminii, care ai stricat întunericul, și ai izgonit de pretutindeni pe diavolii cei întunecați.

Și acum...

Bucură-te ceea ce ești singură ușă prin care a trecut singur Cuvîntul, Stăpînă, care ai sfărâmat cu naşterea ta încuietorile și ușile iadului; bucură-te dumnezeiască intrare a celor ce se mântuiesc, Ceea ce esti cu totul lăudată.

Cîntarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade în slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus, Dumnezeul cel preaînalt, și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Întru glasuri de cântări, cu credință strigăm către tine, Ceea ce ești cu totul lăudată: bucură-te munte gras și închegat cu Duhul; bucură-te

sfeşnic şi năstrapă, ceea ce porţi mana, care îndulceşte simţurile tuturor credincioşilor. Bucură-te preacurată Stăpână, care eşti curăţirea lumii; bucură-te scară, care ai înălţat cu harul pe toţi de pe pământ; bucură-te pod care cu adevărat treci din moarte la viaţă pe toţi cei care te laudă pe tine.

Bucură-te Preacurată, ceea ce eşti mai înaltă decît cerurile, care fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te roşeală, care ai vopsit din sângele tău veşmântul cel dumnezeiesc al Împăratului puterilor.

Slavă...

Bucură-te Stăpână, care ai născut cu adevărat pe Dătătorul de Lege, care curăţeşte în dar fărădelegile tuturor; adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălţimea cea nespusă, ceea ce nu ştii de nuntă, prin care noi toţi ne-am îndumnezeit.

Şi acum...

Pe tine ceea ce ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm strigând către tine: Bucură-te Fecioară, păzitoarea şi îngrădirea tuturor, întărirea şi scăparea cea sfinţită.

Cîntarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pacea tuturor celor ce te laudă pe tine.

Bucură-te preanevinovată, care ai născut calea vieţii şi ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te Maică dumnezeiască, ceea ce eşti auzire şi grai înfricoşător; bucură-te petrecerea Stăpânului făpturii.

Bucură-te Preacurată, ceea ce eşti tăria şi întărirea oamenilor, loc de sfinţire a slavei, omorâre a iadului, cămară cu totul luminoasă; bucură-te bucuria îngerilor; bucură-te ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă.

Bucură-te Stăpână, căruţa Cuvântului cea în chipul focului; raiule cel însufleţit, care ai în mijloc pomul vieţii, pe Domnul, a Cărui dulceaţă înviază pe cei ce se împărtăşesc cu credinţă şi au fost supuşi stricăciunii.

Slavă...

Întăriţi fiind cu puterea ta, cu credinţă strigăm ţie: Bucură-te cetatea împăratului tuturor, de care s-a grăit luminat cele preaslăvite şi vrednice a se auzi, muntele cel netăiat; bucură-te adâncul cel nemăsurat.

Si acum...

Ceea ce ești sălaș desfătat al Cuvântului, bucură-te; bucură-te vasul care ai scos mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a:

Irmosul:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Ceea ce ești cămară neîntinată a Cuvântului și pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te Preacurată, chemarea proorocilor; bucură-te podoaba Apostolilor.

Dintru tine a căzut roua care a stins văpaia mulțimii idolilor; pentru aceea strig ție: Bucură-te lâna cea plină de rouă, pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte a văzut-o.

Slavă...

Iată, Fecioară: Bucură-te, strigăm ție: fii adăpostire și liniște celor ce ne învăluim întru adâncul scârbelor și al tuturor smintelilor potrivnicului.

Și acum...

Ceea ce ești pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să strigăm ție: bucură-te rugul cel nears și norul cu totul luminos, care neîncetat umbrești pe cei credincioși.

Catavasie: Înțelepții lui Dumnezeu...

Condacele și Icoasele Buneivestiri

Condacul 1, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâistătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te. Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria.

Bucură-te, cea prin care piere blestemul.

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut.

Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei.

Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești.

Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne nici cu ochii îngerești.

Bucură-te, că ești scaun împăratului.

Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate.

Bucură-te, steaua, care arăți Soarele.

Bucură-te, pântecele dumnezeieștii întrupări.

Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura.

Bucură-te, cea prin care prunc se face Făcătorul.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al-2-lea:

Văzându-se pe sine Sfântă întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: Glasul tău preamărit se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; cum vesteţti mie naștere cu zămislire fără sămânță, strigând: Aliluia?

Icosul al 2-lea:

Înțelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-l înțeleagă, a strigat către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putință să se nască fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea, cu frică, strigând așa:

Bucură-te, tăinuitoare sfatului cel nespus.

Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere.

Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos.

Bucură-te, capul poruncilor Lui.

Bucură-te, scara cerului, pe care s-a pogorât Dumnezeu.

Bucură-te, pod, care treci la cer pe cei de pe pământ.

Bucură-te, minune, care de îngeri ești mult slăvită.

Bucură-te, ceea ce ești rană de mult plâns a diavolilor.

Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă.

Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe niciunul în ce chip a fost.

Bucură-te, ceea ce covârșești mintea celor înțelepți.

Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile celor credincioși.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a umbrit atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă, şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor striga aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat şi cu săltări în pântece, ca prin nişte cântări, a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite.

Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte.

Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul cel iubitor de oameni.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre.

Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulţirea milelor.

Bucură-te, masă, care porţi îndestularea milostivirilor.

Bucură-te, ceea ce înfloreşti raiul desfătării.

Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor.

Bucură-te, tămâia rugăciunii celei primite.

Bucură-te, curăţia a toată lumea.

Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi cei muritori.

Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri necuviincioase având în sine, înţeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se spre tine cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, Ceea ce eşti fără de prihană; iar dacă a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Au auzit păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup, şi alergând ca la un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără prihană în braţele Mariei, pe care lăudând-o au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului.

Bucură-te, staulul oilor cuvîntătoare.

Bucură-te, ceea ce ești muncire pentru vrăjmașii cei nevăzuți.

Bucură-te, ceea ce deschizi ușile raiului.

Bucură-te, că cele cerești se bucură cu cele pământești.

Bucură-te, că cele pământești dănțuiesc împreună cu cele cerești.

Bucură-te, gura Apostolilor cea fără de tăcere.

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri.

Bucură-te, temeiul cel tare al credinței.

Bucură-te, cunoștiința harului cea luminoasă.

Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul.

Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; si țânând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe împăratul cel tare; și ajungând pe Cel neajuns, s-au bucurat strigându-i: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Au văzut pruncii caldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; și cunoscându-L a fi Stăpân, măcar de a și luat chip de rob, s-au grăbit cu daruri a-i sluji Lui și a strigat celei binecuvîntate:

Bucură-te, Maica stelei cele neapuse.

Bucură-te, raza zilei celei de taină.

Bucură-te, cea ce ai stins cuptorul înșelăciunii.

Bucură-te, cea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii.

Bucură-te, cea ce ai lepădat dintru dregătorie pe tiranul cel fără de omenie.

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos iubitorul de oameni.

Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească.

Bucură-te, ceea ce ne curățești de lucrurile întinate.

Bucură-te, ceea ce ai stins închinăciunea focului. Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit de văpaia patimilor.

Bucură-te, îndreptătoarea întelepciunii celor credinciosi.

Bucură-te, veselia tuturor neamurilor.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 6-lea:

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Vavilon, săvârşind proorocia Ta; şi mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, tuturor, au lăsat pe Irod, ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind Tu în Egipt lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dânşii strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor.

Bucură-te, căderea diavolilor.

Bucură-te, ceea ce ai călcat rătăcirea înșelăciunii.

Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească.

Bucură-te, mare, care ai înecat pe faraonul cel netrupesc.

Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetati de viață.

Bucură-te, stâlp de foc, care povățuiești pe cei ce sânt întru întuneric.

Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul.

Bucură-te, hrana cea în loc de mană.

Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte.

Bucură-te, pământul făgăduinței.

Bucură-te, cea dintru care curge miele si lapte.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 7-lea:

Vrând Simeon să se mute dintr-acest veac înşelător de acum, Te-ai dat lui, ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui şi Dumnezeu desăvârşit; pentru aceea s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

A arătat făptură nouă, arătându-se Făcătorul nouă, celor ce sântem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de prihană şi păzindu-l întreg, precum a fost, ca văzând minunea să o lăudăm pe dânsa, strigând:

Bucură-te, floarea nestricăciunii.

Bucură-te, cununa înfrânării.

Bucură-te, ceea ce ai stălucit chipul învierii.

Bucură-te, ceea ce ai arătat viată îngerească.

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credinciosii.

Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care se acoperă mulți.

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Povățuitorul celor rătăciți.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe izbăvitorul celor robiți.

Bucură-te, înblânzirea Judecătorului celui drept.

Bucură-te, iertarea a multor greșiți.

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală.

Bucură-te, dragostea, care biruiește toată dorirea.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 8-lea:

Văzând naştere străină să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne cu mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaînalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul a fost între cei de jos, şi de Cei de sus, nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioara, primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput.

Bucură-te, uşa tainei cele de cinste.

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor necredincioşi.

Bucură-te, lauda cea fără de îndoire a celor credincioși.

Bucură-te, căruța cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi.

Bucură-te, sălașul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi.

Bucură-te, cea care ai adunat cele potrivnice întru una.

Bucură-te, ceea ce ai împreunat fecioria si naşterea.

Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii.

Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul.

Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos.

Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veşnice.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi si auzind de la toți: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem tăcând, ca nişte peşti fără de glas,despre tine, Născătoare de Dumnezeu; că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naşte. Iar noi minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință strigăm:

Bucură-te, sălaşul înțelepciunii lui Dumnezeu.

Bucură-te, comoara rânduielii Lui.

Bucură-te, ceea ce arăți pe filozofi neînțelepți.

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători.

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți.

Bucură-te, că s-au veştejit făcătorii de basme.

Bucură-te, ceea ce ai rupt vorbele cele încurcate ale atenienilor.

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor.

Bucură-te, ceea ce ne-ai tras din adâncul necunoştinței.

Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte.

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască.

Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiască lumea, împodobitorul tuturor a venit la ea, aşa cum însuşi făgăduise; și pastor fiind, ca Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi; căci cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu, aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău și învătând pe toți să strige ție:

Bucură-te, turnul fecioriei.

Bucură-te, uşa mântuirii.

Bucură-te, începătoarea prefacerii celei înțelegătoare.

Bucură-te, dătătoarea bunătății celei dumnezeieşti.

Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți cu ruşinea.

Bucură-te, că tu ai învățat pe cei furați de minte.

Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției.

Bucură-te, cămara nunții celei fără de sământă.

Bucură-te, ceea ce ai împreunat cu Domnul pe cei credincioși.

Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost bună hrănitoare de prunc.

Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 11-lea:

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr, întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruieşte toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți strigă Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sânt întru întuneric, vedem pe Preasfânta Fecioară; că aprinzând în sine Focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoştinta cea dumnezeiască pe toți, și luminează mintea cu raza și cu chemarea, și se cinsteşte cu acestea:

Bucură-te, raza Soarelui celui înțelegător.

Bucură-te, raza Luminii celei neapuse.

Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele.

Bucură-te, ceea ce îngrozești pe vrăjmași ca un tunet.

Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină.

Bucură-te, că ai izvorât râul care curge cu ape multe.

Bucură-te, ceea ce ai zugrăvit chipul colimvitrei.

Bucură-te, ceea ce curăteşti întinăciunea păcatului.

Bucură-te, baie, care speli conştiința.

Bucură-te, paharul, care dregi bucuria.

Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos.

Bucură-te, viața veseliei celei de taină.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omenești a venit singur la cei ce se depărtează de harul Lui, și, rupând zapisul, aude de la toți: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând nașterea ta, te lăudăm toți, ca pe o Biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu; că locuind în pântecele tău, Domnul, Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să strige către tine: Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvântul.

Bucură-te, sfântă, ceea ce ești mai mare decât sfinții.

Bucură-te, chivot poleit cu Duhul.

Bucură-te, comoara vieții cea neîmpuținată.

Bucură-te, coroana cea sfântă a împăraților celor credincioși.

Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioși.

Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit.

Bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit.

Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele.

Bucură-te, cea prin care cad vrăjmașii.

Bucură-te, tămăduirea trupului meu.

Bucură-te, izbăvirea sufletului meu.

Bucură-te, Maică, pururea fecioară!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește de toată ispita și scoate din munca ce va să fie, pe toți cei care cântă: Aliluia

(acest Condac se zice de trei ori).

Apoi iarăşi se citeşte Icosul întâi: **Îngerul cel mai întâistătător...** *şi Condacul întâi:* **Apărătoare Doamnă...**

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât îngerii şi arhanghelii şi mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor, întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a Apostolilor, povățuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăția și mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înțelepciunea și învățătura pruncilor, cârmuirea săracilor și a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiți; linişte celor de pe mare, liman bun celor înviforați, povăţuitoare neostenită celor rătăciţi, mergere uşoară celor călători, odihnă bună celor osteniţi, acoperământ şi scăpare celor asupriţi; nădejde celor fără de nădejde, ajutătoare celor lipsiţi; celor săraci bogăţie neîmpuţinată, celor întristaţi dea pururea mângâiere, celor pe care nu îi iubeşte nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoşi mântuire către Dumnezeu; tuturor creştinilor îngrădire tare, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ție, noi robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă împărăteasa lumii celei înţelegătoare şi preamărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel care dă viaţă tuturor, ceea ce eşti mărită de cele cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă şi mai sfântă decât toţi sfinţii; împărăteasa împăraţilor, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviinţată de Dumnezeu, Maică nestricată, palat al preasfântului Duh, scaun de foc al împăratului celui nevăzut, chivot ceresc purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruţa cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislitoare în chip de negrăit a trupului lui Hristos, cuibul vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbiţa cea preabună, lină şi fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipeşte mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neştiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a însuşi Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veşmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu ţesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viaţă purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, Strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s- a dres de la Duhul Sfânt vinul harului celui neîmpuţinat; solitoarea legii, începătura credinţei celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiţi; îngrozire diavolilor, biruinţă în războaie, păzitoare adevărată tuturor creştinilor şi lumii încredinţată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ţie şi arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Şi păzeşte locaşul acesta şi toate oraşele şi satele şi părţile creştineşti şi tot poporul cel binecredincios, care scapă şi cheamă numele tău cel sfânt de toate năpastele, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile si de toată îmbulzeala. Ca să nu fie împuţinati robii tăi nici cu

răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzeşte şi îi mântuieşte cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi şi pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruieşti. Uşurează, ridică şi miluieşte, Stăpână preamilostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile pe cei ce sânt în primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinarea lor; ci ne înnoieşte pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângîiem cu mulţumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostiveşte-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciţi pe cale povăţuieşte-i, pe cei căzuţi de la buna credinţă iarăşi la credinţă întoarce-i, pe cei bătrâni sprijineşte-i, pe cei tineri îi învaţă, pe prunci hrăneşte-i şi preamăreşte pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzeşte Sfânta Biserica Fiului tău şi o fereşte întru lungime de zile. O, milostivă şi preaîndurată împărăteasă a cerului şi a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară, miluieşte cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios şi toată dreptcredincioasa creştinătate. Păzeşte-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău veşmânt şi roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmaşului ce se oşteşte asupra noastră. Miluieşte şi mântuieşte cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane (pe înalt) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N) şi pe toţi ortodocşii arhierei, părinţi arhimandriţi, preoţi şi diaconi şi pe tot clerul bisericesc şi pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toţi cu folosinţa ta cea preamilostivă, ridică- ne pe noi din adâncul păcatelor şi ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoşătorul judeţ, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru bună credinţă din această viaţă in cea veşnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii şi cu toti sfinţii, împărtăşeşte-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu; şi cu rugăciunea ta învredniceşte pe toţi ortodocşii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în locaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, mărirea celor cereşti şi nădejdea pământenilor; tu eşti nădejdea şi folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine şi cer ajutorul tău cel sfânt; tu eşti rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Şi cu a ta mijlocire îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, deşi sântem nevrednici. Pentru aceea şi pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit şi pe Cel atotţiitor cu mâna ţinând, ne bucurăm noi păcătoşii şi cu umilinţă căzând, pe aceasta cu dragoste şi cu frică îl sărutăm, aşteptând, Doamnă, prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit şi să stăm fără de ruşine în ziua judecăţii de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii cugetătorii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o se bucurau cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Pe tine te lăudăm strigând: bucură-te căruța Soarelui celui înțelegător și vița cea adevărată, care ai crescut strugurele cel copt, din care curge vinul cel ce veselește sufletele celor ce te slăvesc pe tine cu credință.

Ceea ce ai născut pe vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te Maică dumnezeiască, toiagul cel de taină, care ai înflorit floarea cea neveştejită; bucură-te Stăpână, prin care ne umplem de bucurie și moștenim viața.

Nu poate, Stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare, să te laude pe tine, că te-ai înălţat mai presus de serafimi, născând pe Împăratul Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească din toată nevoia pe noi cei ce ne închinăm ție cu credință.

Slavă...

Marginile lumii te laudă pe tine și te fericesc și cu dragoste strigă către tine: Bucură-te, cartea în care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui, Ceea ce ești curată, pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să scrie în cartea vieții pe robii tăi.

Și acum...

Plecăm genunchii inimii noastre, noi robii tăi, și ne rugăm ție: Pleacă urechea ta, Ceea ce ești curată, și ne mântuiește pe noi cei ce sântem cufundați pururea în scârbe, și apără-ne de toată robia vrăjmașului, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioși...

În pântece ai primit pe Cuvântul și ai purtat pe Cel ce poartă toate, și ai hrănit cu lapte, Ceea ce ești curată, pe Cel ce hrănește pe toată lumea cu bunăvoire, Căruia cântăm: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Moise a cunoscut în rug taina cea mare a naşterii tale, Preasfântă curată Fecioară; iar tinerii mai înainte au închipuit aceasta mai luminat, în mijlocul focului stând şi fiind nearşi; pentru aceea te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Noi cei care mai înainte pentru înșelăciune eram dezbrăcați, acum ne- am îmbrăcat în haina nestricăciunii prin naşterea ta; iar cei ce

ședeam în întunericul păcatelor am văzut lumina, Fecioară, ceea ce ești locaș luminii; pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl si pe Fiul si pe Sfîntul Duh Domnul.

Cei morți prin tine înviază, că ai născut Viața cea într-un ipostas. Cei ce mai înainte erau muți, acum grăiesc bine, cei întinați se curățesc, bolile se izgonesc și mulțimea duhurilor celor din văzduh se biruiește, Fecioară, ceea ce ești mântuirea oamenilor.

Și acum...

Ceea ce ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălțime, bucură-te cea cu totul binecuvântată, ceea ești acoperământ și putere, zid și tărie celor ce cântă, Curată: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțati întru toți vecii.

Irmosul: Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm, să ne închinăm Domnului, cântându-i și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să sălteze cu duhul, fiind luminat și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea fecioară.

Izbăvește-ne pe noi, Fecioară, de ispitele păcatelor și de orice pedeapsă, care vine asupra oamenilor pentru mulțimea greșelilor lor, ca să strigăm ție noi credincioșii: Bucură-te, cea prin care noi ne-am făcut părtași bucuriei celei de-a pururea.

Te-ai arătat luminarea și întărirea noastră; pentru aceea strigăm către tine: Bucură-te steaua cea neapusă, care ai adus în lume pe Soarele cel mare; bucură-te Curată, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te stâlpul cel de foc, care povățuiește firea omenească la viața cea de sus.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru și să strigăm: Bucură-te Stăpâna lumii; bucură-te Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te ceea ce singură între femei ești fără de prihană și bună; bucură-te vasul care ai primit mirul cel neîmpuținat, ce s-a vărsat asupra ta.

Slavă...

Porumbiță, ceea ce ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea fecioară. Bucură-te lauda tuturor cuvioșilor; bucură-te cununa mucenicilor; bucură-te frumusețea cea dumnezeiască a tuturor drepților și mântuirea noastră a credincioșilor.

Şi acum…

Fie-ţi milă, Doamne, de moştenirea Ta, şi treci cu vederea acum toate păcatele noastre, având rugătoare spre aceasta către Tine, pe ceea ce Te- a născut pe pământ mai presus de fire pe Tine, Hristoase, cel Care ai binevoit a lua firea omenească, pentru mare milă a Ta.

L U M I N Â N D A

Podobie: Femei, auziţi…

Săltaţi dănţuind, cu veselie cântaţi. Gavriil, bucurie Fecioarei aducând, i-a stat înainte în cetatea Nazaretului, zicând: Acum sânt bunele vestiri cele de bucurie; bucură-te, Curată şi fără prihană, folositoarea lumii; bucură-te, scaun ceresc.

Slavă… Şi acum…

Taina cea din veci se cunoaşte astăzi, că Dumnezeu-Cuvântul se face Fiu Fecioarei Maria, pentru milostivire şi Gavriil vesteşte bucuria vestirii celei bune, cu care dimpreună să strigăm toţi: Bucură-te Maica Domnului!

LA LAUDE

Se cântă stihiirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz…

Taina cea ascunsă şi neştiută de îngeri, Arhanghelului Gavriil i se încredinţează şi către tine acum vine, Ceea ce eşti singura bună şi porumbiţă curată şi chemarea neamului nostru, şi strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te şi te găteşte, prin cuvântul acesta să primeşti pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău. (de doua ori)

Cămară purtătoare de lumină s-a gătit Ţie, Stăpâne, pântecele cel curat al dumnezeieştii Fiice; pogoară-Te şi vino la dânsa şi miluieşte făptura Ta, împotriva căreia a dus război pizmaşul, care a fost ţinută în robie de cel viclean şi a pierdut frumuseţea cea dintâi şi aşteaptă pogorârea Ta cea mântuitoare.

Gavriil arhanghelul de faţă vine către tine şi strigă ţie, Ceea ce eşti cu totul nevinovată; Bucură-te, dezlegarea blestemului şi scularea celor căzuţi, bucură-te, ceea ce singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însufleţit al Soarelui şi primeşte în pântece pe Cel neîncăput, Care se va sălăşlui în pântecele tău.

Slavă… Şi acum…, glasul al 4-lea:

Auzind Născătoarea de Dumnezeu limba pe care nu o ştia, că grăia către dânsa arhanghelul graiurile vestirii celei bune. Deci primind vestirea cu credinţă, Te-a zămislit pe Tine Dumnezeu cel mai înainte de veci. Pentru aceea şi noi, bucurându-ne, strigăm Ţie: Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat dintr-însa fără de schimbare, dăruieşte lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat... Sfinte Dumnezeule... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... troparul: Porunca cea cu taină... Doamne miluiește (de 40 de ori), Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Slavă... și acum... și otpustul.